

יִמְרַט רֵאשׁוּ קִרְתָּ הוּא טָהוֹר הוּא וזה מורה שבשיער יש אחיזת

הטומאה וכשגוזז שערותיו אז טהור הוא (רמ"ק).

כשעוברות השערות מראש ז"א נמתקים כל הדינים ונקרא טהור

וְתָא חַוִּי, בְּרִישָׁא דְהָאִי אִישׁ ובא וראה בראשו של ז"א הנקרא איש,

בּוֹעִינָא דְקַרְדִּינּוּתָא יש ניצוץ קשה והם גבורות דעתיד הנמצאים

בנה"י דאימא ונכנסים להיות מוחין לז"א ושם שורש הקלי' האחוזות בשער השחור שלו

אמנם אין אחיזתם שם ממש אלא הארה משערות אלו באה אליהם והם ניזונים ממנה.

וּבְגִין כְּדָ גּוּלְגוּלְתָא דְרִישָׁא דְהָאִי, סוּמְקָא כְּלָא כּוּוּרְדָּא

ולכן עור הגולגולת של ז"א נהפך לפעמים לאדום כמו וורד אדומה והיינו שאז הוא אדום

כשושנה בסוד הדינים התקפים, **וְשַׁעְרֵי סוּמְקֵי בְּגוּ סוּמְקֵי** ואז גם שערות

ראשו נעשים אדומים בתוך עור הגולגולת האדם בגלל תוקף הדין, **וְתַלְיִין מְנִיָּה**

בְּתַרִּין תַּתְּאִין דְּלַתְתָּא, דְּמַתְּעֵרִין דִּינִין בְּעֵלְמָא ואז תלויים

בו הספירות התחתונות של הקלי' למטה ויונקות ממנו הארה מרחוק, כשמתעוררים הדינים

בעולם. **וְכַד אַתְּ עֵבֶר מְנִיָּה שַׁעְרָא וְאַתְּ גְּלִישׁ** וכשעוברים ממנו

השערות ונעשה קרח, **יַחְסֵד עֲלָאָה אַתְּ בְּסָם כְּלָא** אז מחסד העליון

שעתיק המאיר בראשו נמתקים כל הדינים התלויים בשערות ראשו, **וְאַתְּ קְרִי**

טָהוֹר עַל שְׁמִיָּה ונקרא טהור על שם החסד העליון דעתיק.

ז"א נקרא טהור מהחיצונים התלויים בו

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אִי אֶתְקַרֵּי עַל שְׁמִיָּהּ שאל רבי יהודה את רבי שמעון אם ז"א נקרא על שם החסד דעתיק **קְדוּשׁ אֶתְקַרֵּי וְלֹא טָהוֹר** א"כ היה צריך ליקרא קדוש ולא טהור כי חסד דעתיק הוא מלובש בגולגלתא דאריך ויש בו ת"י נימין כמנין קדו"ש. **אָמַר לִיְהוָה לֹא הָכִי** אמר לו רבי שמעון אע"פ שהוא מקבל מחסד דעתיק אין זה כך כלומר עדין אין הוא צריך משום כך ליקרא קדוש, **דְּקְדוּשׁ לֹא אֶתְקַרֵּי אֶלָּא כִּד תְּלִי שְׁעָרָא** כי קדוש אינו נקרא אלא כאשר תלוי בו השערות וכמו נזיר שנאמר בו קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו שאז הוא נקרא קדוש הואיל ומכוון כנגד אריך ששערותיו לבנות בבחינת רחמים גמורים אבל ז"א מעבירים ממנו השערות. **דְּקְדוּשָׁה בְּשְׁעָרָא תְּלִי** והקדושה תלויה בשערות **דְּכַתִּיב, (במדבר ו) קְדוּשׁ יְהִיָּה גְדֹל פְּרַע שְׁעַר רֹאשׁוֹ. וְהָאִי אֶקְרִי טָהוֹר מִסְטָרָא דְתַלְיִין לְתַתָּא מְנִיָּה** ומזה שז"א נקרא טהור היינו מצד החיצונים שלמטה התלויים בו ויונקים מהארת שערותיו שכאשר מעבירים ממנו השערות הוא נטהר מאחיותם, **וּבְגִינִי כִּךְ אֶתְעַפֵּר מְנִיָּה שְׁעָרָא, וְאֶתְדַכֵּיָא** ובשביל אחיות החיצונים מעבירים ממנו השערות ועי"כ הוא נטהר ונקרא טהור.

ז"א נקרא איש כשלא קיבל המוחין והוא בחינת דין

וְתֵא וְתֵא חָזִי כָּל מָאן דְּאִיהוּ מִסְטָרָא דְדִינָא וְדִינִין מְתַאֲחֵדִין בֵּיהּ בא וראה כל מי שהוא מצד הדין והדינים אוחזים בו,

לֹא אֶתְדַכִּי עַד דְּאֶתְעַבֵּר מִנִּיהַ שְׂעָרָא אינו נטהר עד שיגזזו ממנו
שערותיו, **וּמִדְּאֶתְעַבֵּר מִנִּיהַ שְׂעָרָא אֶתְדַכִּי** ומשגזזו ממנו השערות
הוא נטהר וכמו שיבאר להלן בענין הלויים. **וְאִי תִימָא אָדָם** ואם תאמר אם כן
גם ז"א כאשר מקבל המוחין דגדלות ונקרא אדם גם צריך להעביר ממנו השערות **לֹאוּ**
הֲכִי דְהָא הוּא שְׁלִימוּתָא דְכָלְא, וְרַחֲמֵי אֲשַׁתְּכַחוּ בֵּיהּ
אין הדבר כן כיון שאז הוא בשלימות גמורה ורחמים נמצאים בו ואין בו אחיזת החיצונים.
בְּגִין כִּד לֹאוּ הֲכִי דְכֻלְּהוּ קְדוּשָׁאן וְקַדִּישֵׁין אֲתִיְיָדוּ
בֵּיהּ ולכן אין זה כך ואין הוא צריך להעביר השערות כיון שקדושת המוחין והנהגה
הקדושים דאו"א שבהם מתלבשים המוחין מתייחדים בו. **אֲבָל הָאִי הוּא דִּינָא**
וְדִינֵי אֲתִאֲחָדָן בֵּיהּ אבל כאשר הוא איש ועדין לא קיבל המוחין אז הוא בחינת
דין והדינים נאחזים בו ולכן יש ממנו יניקה לחיצונים, **לֹא אֶתְבָּסַם עַד**
דְּאֶתְעַבֵּר מִנִּיהַ שְׂעָרָא ואינו נמתק עד שנגזזים ממנו השערות.

הלויים הם מצד הדין ואינם נטהרים עד שמעבירים מהם השערות

תָּא חֲזִי דְהָא לִיּוֹאֵי דְאָתוּ מֵהָאִי סְטָרָא דְדִינָא, לֹא
מִתְדַכָּאן עַד דְּאֶתְעַבְרוּ מִנְּהוּן שְׂעָרָא בא וראה שהרי
הלויים הם מצד הדין ואינם נטהרים עד שמעבירים מהם השערות, **דְּכֻתִּיב, (במדבר**
ח) וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם הִזְהַר עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאת
וְהַעֲבִירוּ תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם וְגו' והטהרו. **וּבְגִין דִּיתְבָּסְמוּן**
יְתִיר, בְּעֵי כִּהְנָא דְאָתָא מִסְטָרָא דְחֶסֶד עֲלָאָה, לְאָרְמָא

לוֹן וכדי למתק אותם יותר צריך גם הכהן שבא מצד החסד העליון להניף אותם, וְכִתִּיב, (במדבר ח) וְהִנִּיף אֶהְרֹן אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לְפָנַי יְהוָה, כְּמִה דְאִיהוּ לְהֵאֵי אִישׁ דְּלְעִילָא וכמו שהוא לאיש שלמעלה הנקרא איש כשהוא בקטנות, וְכֹד בְּעֵי לְאֶתְבְּסָמָא (דף מ"ט ע"א) יְתִיר, אֶתְגַּלְיָא בֵּיה חֶסֶד עֲלָאָה, וְאֶתְבְּסָם שכאשר הוא צריך להתמתק יותר מתגלה בו חסד העליון דעתיק ועי"ז הוא נמתק וּמְבָסָם הוּא לְתַתָּא והוא אח"כ ממתק את דיני המלכות למטה. •

כשרוצה הקב"ה לעשות מלחמה במדרגת איש עושה המלחמה

וְהֵאֵי אִישׁ בְּכֻלָּא דְאָדָם הוּא וכשז"א הוא בגדלות ונקרא אדם אז איש גם נכלל בו כי פרצוף הפנימי דגדלות מתלבש בקטנות והם נכללים יחד וְכֹד בְּעֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַנְחָא קְרָבָא וכשרוצה הקב"ה לעשות מלחמה ולינקם מאויביו, בְּהֵאֵי אִישׁ אֲנַח בְּהוּ קְרָבָא בזו המדרגה הנקראת איש הוא עושה איתם מלחמה, וְכִתִּיב (שמות טו) יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה, בְּהֵאֵי אִישׁ מִמֶּשׁ בזו המדרגה הנקראת איש ממש שזה המוחין דקטנות הוא עושה המלחמה. וְלֹא אֲנַח בְּהוּ קְרָבָא, עַד דְּאֶעְבֵּר לִיהּ שְׁעָרָא דְרִישָׁא ואינו עושה עמהם מלחמה עד שמעביר שערות ראשו, בְּגִין דִּישְׁתַּלְשְׁלוֹן מְשַׁלְשׁוּלֵיהוֹן כדי שישתלשלו וירדו מאחיותם בו, וְיִתְבְּרוּן כָּל אֵינֹון בְּתַרְיִן דְּמִתְאַחְדָן בְּשַׁעְרֵי וישתברו כל הספירות דקל"י שהיו נאחזות בו. הָדָא הוּא דְכִתִּיב וזהו שכתוב, (ישעיה ז)